

der Kørselsgodtgørelse, men der er vist ikke ret megen Mening i at sætte denne højere end til 50 Kr. Vedkommende Præst kører i Sporvogn og bruger ikke Biler eller andre dyrere Befordringsmidler, behøver i alt Fald ikke at gøre det, men han faar alligevel en lille Kørselsgodtgørelse. Det er saadanne Steder, man tænker paa, naar man sætter Godtgørelsen til 50 Kr. — Det ærede Medlem mente, at der mellem Ordlyden af § 23 og de tilsvarende Bemærkninger i Kommissionsbetænkningen var nogen Uoverensstemmelse. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at helt klare er Bemærkningerne ikke — altsaa Kommissionsbetænkningens Bemærkninger —, men Meningen er kun, at i ganske særlige Tilfælde, d. v. s. i Tilfælde, hvor en Præst ikke har nogen Konfirmandstue i sit Hjem, men skal læse med Konfirmanderne f. Eks. ovre i Annekset, skal man yde ham Vederlag for Leje af Lokaler og for Opvarmning og Rengøring. — Det ærede Medlem var misfornøjet med, at man paalagde Præsterne ogsaa at gøre midlertidig Tjeneste i et Embede, som laa i et tilstødende Provsti. Jeg tror i Virkeligheden, det er overordentlig praktisk at have en saadan Bestemmelse, idet Provstigrænserne kan være saaledes, at det er langt naturligere at lade Præsten gøre Vakancetjeneste i Naboprovstiet end i et Embede, som ligger i den modsatte Side af hans eget Provsti. Jeg synes derfor, det er ganske praktisk. — Det ærede Medlem beklagede ogsaa, at en Præst skulde gøre Tjeneste i sit Embede, lige til han overtog det andet Embede. Det ærede Medlem overser, at der staar: saafremt han ikke faar Orlov af Biskoppen — og det vil han i alle Tilfælde faa. Det er af Lønningshensyn, man har sat den Bestemmelse ind.

Jeg kommer saa til de Bemærkninger, der blev gjort af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti (Valdemar Olsen), som foruden det, at han naturligvis stærkt holdt paa, at det skulde være Menighedsraadet, der foretog Ligningen, hvad jeg har omtalt, tillige beklagede sig over den Bestemmelse, der foreslaas vedrørende Betalingen for Udstedelse af Attester. Det ærede Medlem var bange for, at disse Sætser skulde blive sat alt for højt op, talte endogsaa om Lægeattester i denne Forbindelse. Det ærede Medlem behøver nu ikke at være ængstelig, jeg tror, at vi her sagtens kan naa til en Forstaaelse. Det er min Mening, at det burde være saaledes, at efter den paagældende kirkelige Handling udstedtes der gratis en Attest vedrørende denne, og følgende Attester, som maatte kræves, skulde

saa naturligvis betales. Jeg tror, at naar vi nærmere kommer til at tale om dette i Udvalget, skal der nok findes en Udvej, som kan tilfredsstille alle helt og fuldt.

Det ærede Medlem for Nyborg-Kredsen (Bjerring) var misfornøjet med en Offerafløsning, der har fundet Sted i Nyborg Købstad, og beklagede, at Kirkeministeriet havde approberet en Offerafløsning efter Skatteindtægt, medens man i Landsognet havde approberet en Afløsning efter Folketal. Denne Afløsning er foregaaet ganske efter Lovens Regler, idet det er Menighedsraadene, der afslutter disse Overenskomster med de offerberettigede, og Ministeriet kunde ikke med nogen som helst Ret modsætte sig den afsluttede Overenskomst, selv om den var forskellig i Landsognet og i Købstaden. Der er afsluttet Overenskomster efter forskellige Regler, som jeg sagde ved Forelæggelsen af Lovforslaget. Dette er uheldigt, og derfor foreslaas der nu ensartede Regler, hvorefter Offer- og Accidensafløsningen skal foregaa. — Det ærede Medlem beklagede — og i saa Henseende sluttede han sig til det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (H. P. Hansen) —, at de Steder, hvor Afløsningen var blevet fastsat paa Grundlag af Skatteindtægten, vedblivende var uretfærdigt stillede i Forhold til andre Steder, hvor Afløsning var foretaget paa Grundlag af Folketallet, idet Skatteindtægten i de senere Aar — altsaa naar man tog de sidste 5 Aar som Udgangspunkt — jo var meget høj. Jeg indrømmer, at det er rigtigt, og jeg skulde gerne gaa med til en Ændring, hvor vi, som det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds foreslog, tog et længere Aarmaal, f. Eks. 10 Aar, og udskød det højeste og det laveste. Vi skal sikkert nok under Udvalgsforhandlingerne kunne finde en Udvej her.

Jeg kommer saa til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup). Han nærede nogen Betænkelighed ved denne Udskrivning paa dem, der hører til Folkekirken, og var bange for, at man her var gaaet et Skridt i Retning af en Frikirke som en Stat i Staten. Jeg nærer i saa Henseende ingen Bekymring. Der er ikke her foreslaaet noget, som er i ringeste principielle Uoverensstemmelse med, hvad der er bestaaende. Den Kirkeligning, der er Tale om, er i Virkeligheden kun en Udvidelse af Offer- og Accidensafløsningen. Det er altsaa kun en Forøgelse af de Indtægter, man tager fra dem, som hører til Folkekirken. Der er ikke noget som helst principielt Brud med Fortiden her. — Det ærede Medlem mente tillige, det